

VỖ LOÀI HOA CÓ TRÁI TIM TAN VỖ

VỖ LOÀI HOA CÓ TRÁI TIM TAN VỖ

Đà Lạt là Xứ Ngàn Hoa, Đà Lạt thời thập niên 50, 60 đẹp thịn tiên, núi đũi cao nguyên, hoa cậi bạt ngàn, thông reo, sậi thậi, suậi mát, không biậi làm thơ, cũng có tâm hậi thi sĩ!

Đà Lạt Tình Xưa

Đà lậi thông reo mừng đón ai
Phậi phường đũi núi sương trậi bay
Một đũi đường xa mưa lậi phậi
Em bước vậi thăm đũi tình đũi.

Quanh co con đũi Hậi Than Thậi
Đũi thông Hai Mộ, cậi non xanh
Nhậi cánh tigon cài mái tóc
Em mậi cười, ánh mậi long lạnh.

Ngày vậi em cười trông rậi xinh
Tôi thường ngậi ngậi nét đoan trậi
Loài hoa tim vậi cài trên tóc
Tôi sợ ngày sau lậi cuộc tình.

Ngày vậi ngậi thơ đã biậi gì
Ti gon tan tác mậi tình si
Cánh hoa rơi rụng như tim vậi
Cho đũi bây giờ mới nghĩ suy.

Từ ngày em bước chân ra đi
Thời gian nhuộm trậi nét xuân thì
Đà Lạt phậi núi buậi vương vậi
Một chút tình riêng còn khậi ghi.

Lê Tuân

Viết cho một kỷ niệm về Đà Lạt.

Hèn gì, Văn Thơ Lạc Việt có Thi Sĩ Lê Tuân, tâm hồn lúc nào cũng ướt át như đang trong tuổi 16...dậy thì! Góc từ Thành Phố Mơng Mơ có khác!

Xin được đóng góp thêm chút về cây hoa Tigôn và Lời bài hát “Hai Sọc Hoa Tigôn,” hy vọng sự đóng góp này, để những vần thơ của Thi Sĩ LT càng thêm sặc sỡ.

Hoa tigôn có tên khoa học là *Antigonon leptopus* Hook. Et Arn, có nguồn gốc từ Nam Mỹ. Là cây cảnh hoa dạng dây leo, cây có thể trồng ngoài trời hoặc ở những nơi râm mát, nhất là khí hậu Đà Lạt.

Cây có dạng thân gỗ, hoặc dây leo, có rễ mọc sâu trong đất. Cây phân cành nhánh, dài, mềm, dáng đẹp, lá đơn, xanh quanh năm, cành non dài mọc vươn cao, có nhiều tua cuốn mềm. Hoa mọc thành cụm ở cành, hoa nhỏ bé xếp sát nhau thành một chùm dài, màu hồng nhạt, tươi, cánh hoa ít khi xòe rộng. Nụ hoa hình trái tim có ba cạnh, quả có 3 cạnh tròn bọc trong bao hoa còn lại. Tigôn có tốc độ sinh trưởng trung bình, ưa khí hậu ẩm ướt. Cây thích hợp trồng thành giàn che bóng mát, trồng hàng rào, trồng leo cổng trang trí sân nhà rất đẹp, rất nên thơ.

Lời bài hát “Hai Sọc Hoa Tigôn”

“Nếu biết rằng tôi đã có chăng

Trời ơi người yêu có buồn không

Có thể nghĩ đến loài hoa vỡ

Tựa trái tim son tựa máu hồng.”

Một mùa thu trước, khi nắng tắt hoàng hôn

Nhặt hoa chơng thỹ buôn
Nhuộm ánh nơng tà, cài duyên qua mái tóc
Tôi chờ người với yêu đương.
Người ỹ thường hay ngòm lạnh lòng
Đường xa khuết bóng chiêu phong
Và nơi chân mây phương trời thòm
Mờ sương tôi buôn hái, cảnh hoa trơng chạnh lòng.
Người nhìn hoa trơng, hay bõo đó từ ly
Nào tôi còn hiu gì
Thuỹ ỹ thỹ lòng mình, sao trong trơng quá
Đn cười mà chơng bin suy.
Màu trơng là trình trơng cuộc đời
Tình ta ch th mà thôi
Người đi xa xăm tôi buôn lm
Ngày vui pháo nhuộm đường
Và từ đó thu rĩ thu lại thu
Lòng giá đn bao giờ
Dù bi t tôi buôn nhớ cảnh hoa tim tan vỡ
Người ỹ quá hững hờ!
Tôi vn đi bên cạnh cuộc đời
Ái ân lạt lẽo cõa chơng tôi
Và từng thu ch t từng thu ch t

Vẫn đau trong tim bóng một người.

Rồi chiều thu nay, khi nắng tắt hoàng hôn

Nhặt hoa đã biết buồn

Lạnh lẽo gió vờ điu hiu trên nẻo vắng

Thấy lòng mình quá băng khuâng.

Người ấy còn sang bên đợi thuyên

Màu hoa rụng đó chiều thu

Lời xưa thơ ngây tôi nào biết

Tình duyên nay đã chết, người ấy có buồn không?

Đà Lạt là Xứ Ngàn Hoa

Những bông hoa Tigon có 5 cánh, lãng mạn với nhiều màu sắc khác nhau như: trắng, hồng, đỏ.

Tigon trắng: biểu tượng cho tình cảm trong sáng, thuần khiết.

Tigon hồng: biểu tượng cho sự gợn bó thân tình, mang nỗi nhớ bùi hùi, xao xuyến.

Tigon đỏ: biểu tượng cho khát vọng dâng hiến và đam mê rực cháy trong tình yêu.

Truyền thuyết kể rằng, loài hoa tigon mang hình dáng trái tim tan vỡ với giọt màu hồng rớt xuống đất nguồn từ một câu chuyện tình yêu buồn của người con gái tên Tigon xinh đẹp. Tigon là con gái của một vị tù trưởng danh giá, uy quyền nên được rất nhiều chàng trai từ khắp nơi, cùng theo đuổi và muốn lấy làm vợ; nhưng tuyệt nhiên, nàng không đồng ý, bởi trái tim nàng đã trao trọn cho chàng trai Pho-nin. Nàng Tigon bị gia đình ngăn cấm, nàng chạy trốn theo người yêu, nàng cứ nhắm hướng rừng sâu mà chạy mãi, chạy mãi trong vô định; đến khi sức cùng lực kiệt, nàng gục ngã dưới một gốc cây cổ thụ già. Mọi người sau khi tìm thấy nàng thì kinh ngạc khi đứng ngay nơi trái tim đau

đón tan vỹ của nàng mọc lên một cây dây leo với cành lá xanh ngát, mơn mại và nở ra những bông hoa mang hình trái tim tan vỡ đỏ tươi như màu máu. Từ đó tên nàng được đặt cho loài hoa này.

Thi sĩ TTKH đã để lại bài thơ (Hai sắc hoa Tigon) qua câu chuyện tình thật lãng mạng.

“Một mùa thu trước, mõi hoàng hôn,
Nhặt cánh hoa rơi chng thý buồn,
Nhuộm ánh nắng tà qua mái tóc
Tôi chờ người đến với yêu đương”

Hoa Tigon mọc nhiều tại Hà Nội và Đà Lạt. Hôm nay tình cờ nghe bản nhạc Hai sắc hoa Tigon, và bỗng dưng nhớ về Đà Lạt một thành phố thơ mộng có nhiều kỷ niệm trong tôi, vào những thời gian còn trong quân đội trước năm 1975. Tôi ngẫu hứng viết bài thơ với tựa đề (Đà Lạt tình xưa) có nhắc đến loài hoa Tigon, xin chia sẻ cùng ACE yêu thích thơ văn đọc cho vui.

Và cũng gửi tặng bài thơ này cho người bạn thân của tôi là Đinh Lập và Minh Phương (Minh Phương là con gái café Tùng nổi tiếng một thời tại Đà Lạt)